

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3046/2024
06.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Јасмине Симовић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Видосава Видић Манастирац, адвокат из ..., против тужене Општа болница Сремска Митровица, чији је пуномоћник Биљана Коцан, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1237/24 од 14.08.2024. године, у седници већа одржаној дана 06.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1237/24 од 14.08.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1237/24 од 14.08.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1237/24 од 14.08.2024. године, одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Сремској Митровици П1 64/23 од 18.01.2024. године, којом је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена тужена да тужили на име накнаде штете исплати износ од 20.360,00 динара са затезном каматом од 29.03.2022. године до исплате, као и да јој накнади трошкове парничног поступка у износу од 99.035,80 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда постоји потреба за разматрањем

правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права (посебна ревизија).

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужиле за накнаду штете због неправилног рада обрачунске службе тужене, у чињеничној ситуацији да је та служба вршила обуставу од месечне зараде тужиле и обустављене износе на име отплате рата, по основу уговора који је тужилка закључила са привредним друштвом „Феномена 021“ д.о.о. Нови Сад, уплаћивала на текући рачун синдикалној организацији тужене, иако за то није постојао правни основ. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, или новог тумачења права. Разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судову нису у супротности са тумачењем права и правним схватањем Врховног суда у погледу примене одредбе члана 172. Закона о облигационим односима, која је у овом случају примењена. Тужилац у ревизији није пружио доказе о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судову, па није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Из изнетих разлога, одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујућу дозвољеност ревизије у смислу члана 410 став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија тужене није дозвољена.

У парницама у којима је предмет новчано потраживање за дозвољеност ревизије меродаван је општи режим Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете је поднета дана 27.04.2022. године, а вредност предмета спора је 20.360,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни суд оценио да је ревизија тужиоца недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, одлука у ставу другом изреке донета је на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић